

bageholde lovovertræderen, indtil politiet kunne komme til stede, eller den anholdte kunne overgives til politiet. Det foreslås derfor i *stk. 2* at opretholde denne adgang for private til at foretage anholdelse. Den anholdte skal snarest muligt overgives til politiet med oplysning om tidspunktet og grundlaget for anholdelsen. Politiets opgaver bliver også på dette område i et vist omfang udført af kommunefogederne.

Stk. 3 giver politiet adgang til at anholde enhver, der er til stede, og som kan mistænkes for ulovlig deltagelse i de angivne tilfælde af sammenstimlen eller slagsmål. Der kan ikke stilles store krav til mistankens styrke i disse tilfælde, men en persons blotte tilstedeværelse er ikke i sig selv en tilstrækkelig anholdelsesgrund; yderligere momenter, som indicerer ulovlig deltagelse f.eks. andres udsagn, besiddelse af våben eller andre genstande, den pågældendes fysiske tilstand eller påklædnings udseende mv., skal foreligge.

Til § 351

Stk. 1 og 2 svarer i hovedsagen til den gældende retsplejelovs kapitel 5, § 14, og den danske retsplejelovs § 756. Hvis vilkår, som er fastsat i en dom til tilsyn eller behandling eller anbringelse overtrædes, er der behov for at kunne anholde den pågældende med henblik på at reetablere tilsyns- eller behandlingsforløbet eller genindsætte den pågældende på anbringelsesstedet. Der er et tilsvarende behov for at kunne anholde den pågældende, hvis vilkår, som er fastsat i en afgørelse om prøveløsladelse eller prøveudskrivning eller betinget benådning, overtrædes.

Til § 352

Bestemmelsen er en præcisering af den gældende retsplejelovs kapitel 5, § 33, og *stk. 1* er enslydende med den danske retsplejelov § 757. *Stk. 2* er en præcisering af gældende praksis, som er i overensstemmelse med principperne i retsplejelovens kapitel 5, § 16, stk. 1 og 2. Retsplejeloven indeholder også i § 150, stk. 1, nr. 2, en bestemmelse om anholdelse af lovligt indkaldte vidner.

Til § 353

Bestemmelsen er enslydende med den gældende retsplejelovs kapitel 5, § 13, stk. 4, og den danske retsplejelovs § 755, stk. 4. Det følger af bestemmelsen, at anholdelse ikke må foretages, hvis frihedsberøvelse efter sagens art eller omstændighederne i øvrigt ville være et uforholdsmæssigt indgreb. Proportionalitetskravet foreslås udskilt til en særskilt bestemmelse, da proportionalitetskravet også bør gælde ved anholdelse efter § 351, jf. den gældende retsplejelovs kapitel 5,

§ 14. Lignende proportionalitetsgrundsætninger gælder for andre tvangsindgreb under efterforskningen.

Til § 354

Bestemmelsen svarer sammen med §§ 369 og 439 til den gældende retsplejelovs kapitel 5, § 20 a, som blev indføjet i retsplejeloven ved lov nr. 188 af 23. marts 1992 om ændring af retsplejeloven. Bestemmelserne sikrer landstingsmedlemmer en parlamentarisk immunitet svarende til den, som efter grundlovens § 57 tilkommer medlemmer af Folketinget. Den parlamentariske immunitet gælder i hele riget. Der henvises supplerende til betænkningens afsnit X, kap. 6.4.

Fremgangsmåden ved anholdelse

Til § 355

Kravet om skånsomhed ved anholdelsen mv. er lovfæstet i den gældende retsplejelovs kapitel 5, § 15, stk. 1. Formuleringen af *stk. 1* i den foreslåede bestemmelse er enslydende med den danske retsplejelovs § 758, stk. 1, 1. pkt.

Stk. 2 svarer til den gældende retsplejelovs kapitel 5, § 15, stk. 2, og den danske retsplejelov § 758, stk. 2, idet det dog udtrykkeligt er fastslået, at underretningen af den anholdte skal ske på et sprog, som den anholdte forstår. Dette krav følger af Den Europæiske Menneskerettighedskonventions artikel 5, stk. 2. *Stk. 2* finder direkte anvendelse på personer, som anholdes på grund af mistanke om lovovertrædelser, der er undergivet offentlig påtale.

Stk. 3 om besigtigelse af den anholdtes person efter reglerne for legemsindgreb er ny, idet reglerne for ransagning hidtil er blevet anvendt. Efter den gældende retsplejelovs kapitel 5, § 15, stk. 1, er der adgang til at tage genstande i bevaring, og det opretholdes. *Stk. 3* svarer til den danske retsplejelovs § 758, stk. 1, 2. og 3. pkt.

Bestemmelsen i *stk. 4*, hvorefter den anholdte under anholdelsen ikke er undergivet andre indskrænkninger i sin frihed, end hvad der er nødvendigt af hensyn til formålet med anholdelsen og ordenshensyn, er ny, men svarer til gældende praksis og er enslydende med den danske retsplejelov § 758, stk. 1, 4. pkt. Der henvises supplerende til omtalen i betænkningens afsnit X, kap. 7.2. Udenlandske statsborgere, der anholdes i Danmark, har endvidere ifølge Wienerkonventionen af 24. april 1963, der blev ratificeret af Danmark den 25. oktober 1972, ret til at kontakte deres lands ambassade eller konsulat. Dette fremgår ligeledes af Justitsministeriets cirkulæreskrivelse af 12. juni 2001 til